

ET GRAFISK SMUKT *eventyr*

Fascinationen for rene linjer, klassisk håndværk og keramik ses tydeligt i den gamle pariserlejlighed, hvor hver en genstand fortæller en historie. Her bor en af byens mest efterspurgte dekoratører Emilie de Bonaventure.

Tekst: Camilla Alfthan Foto: Nicholas Matheus

SPISESALEN ER PRÆGET af et grafisk tapet, designet af David Hicks. Det erstatter ikke kunstværker, men giver rummet en rytme, der fremhæver den antikke kamin med indbygget miniovn, der stammer fra 1800-tallet, forklarer Emilie de Bonaventure. Spisebordet i marmor er designet af Angelo Mangiarotti. Servicet er portugisisk, stolene blev designet i 50'erne og kommoden er schweizisk. Messinglampen er fra 70'erne. Alle ting er håndplukkede fra Saint-Ouen og andre loppemarkeder.

I DAGLIGSTUEN finder en masse ting fra Saint-Ouen-loppemarkedet hinanden. Obelisken i lakeret træ er oprindelig italiensk. Chesterfield-sofaen er betrukket med nyt læder, mens Geoffrey Harcourts lænestol er i oprindeligt betræk. Tæppet er fra 1970'erne, og det lakerede skab er fra 1940'erne. De to borde kommer fra B&B Italia. Lampen på kaminen er fundet på et loppemarked, og neonkunstværket på væggen over sofaen er skabt af Eric Michel.

DET HVIDE KRAKELEREDE æg er fra Pol Champost i 60'erne. De hvide tallerkner med sorte pletter er designet af Vincent Buffile for Pierre Frey. Den sorte kop er fra Atelier Buffile og den hvide flaske og sort-hvide kande nedenunder er et loppemarkedsfund. Den lille hvide vase er fra 60'erne og dansk. Porcelænsrosen er fra Sèvres, ligesom den hvide porcelænsfigur med reb på en pude. **MODSATTE SIDE: OBELISKEN I LAKERET** træ har Emilie de Bonaventure fundet på Saint-Ouen-loppemarkedet i Paris, lige som det meste af interiøret i lejligheden. Lænestolen er af Geoffroy Harcourt og i sit oprindelige betræk, tæppet er fra 70'erne. Gulvlampen er af Boris Lacroix fra Galerie Jacques Lacoste.

At bo i Paris er som at bo i et levende museum. Ikke mindst når man som Emilie de Bonaventure er kunsthistoriker og uddannet fra Louvre. Det er således i Sydpigalle, også kendt som Sopi i Paris' 9. arrondissement, at hun både har sit hjem og showroom.

– Det er en lille landsby, hvor alle kender hinanden. Kvarteret er meget dynamisk og fyldt med smukke butikker og utrolige, hyggelige bistroer, fortæller dekoratøren med det poetiske efternavn, der på dansk betyder 'godt eventyr'.

– Paris er så speciel, da hvert arrondissement fortæller en ny historie, og alle er forskellige. Mit foretrukne kvarter er Pigalle, hvor jeg bor og har min butik, og Saint Germain-des-Près med alle kunst- og designgallerierne, École de Beaux Arts og de traditionelle parisiske cafeer med deres vrisne tjenere. Jeg elsker at gå ud og opdage ting og sager, når tiden ellers tillader det, fortæller hun.

Den 40-årige pariser er indehaver af showroomet Be-attitude på 7 rue Choron, hvor hun både arbejder som interiørdesigner, scenograf og konsulent. Emilie de Bonaventure bor alene, og hjemmet er derfor det fuldendte billede af hendes personlige smag og påvirkninger.

– Før jeg åbnede mit showroom, var jeg meget hjemme, da det også var mit kontor. Nu er jeg hele tiden på farten, på vej til møder, projekter eller i showroomet med mit team. Nu er min lejlighed snarere et husly og en hyggelig hule, hvor jeg slapper af, fortæller hun.

Interiøret er støvsuget for gaver og arvegods. Som en sand stiljæger har Emilie de Bonaventure håndplukket hver eneste ting og møbel.

– Jeg samler altid på ting, hvilket betyder, at der er en stabilitet i mit hjem. Min samling vokser og udvikler sig, men den bliver sjældent reduceret, forklarer hun.

Hver eneste genstand fortæller en historie, hvilket også er udgangspunkt i hendes arbejde.

Kunstneren Eric Michels værk La Lumiere parle eller Lyset Taler på dansk er hendes foretrukne.

– Jeg elsker at kigge på den, når jeg slapper af, selvom det sker mere og mere sjældent, fortæller hun om det lysende kunstværk, der beskriver hjemmets lyse og nøje planlagte stil.

– Mine øjne behøver de hvide omgivelser til at slappe af, da de skal fokusere på så mange billeder og detaljer hver eneste dag. Det hvide kan virke varmt, hvis det kombineres med teksturer – hvidt læderbetræk på sofaer og stole, hvid uld, fleece, plaider og så videre. De bløde teksturer forstærker følelsen af at bo i en hyggelig og afslappende hule. ■

KØKKENET FRA IKEA ER KULSORT, som en kontrast til resten af lejligheden. Det skulle være lige så smukt, som det er funktionelt. Madlavning er nemlig en medfødt passion, da forældrene er restauratører, og hun har spist på gastronomiske restauranter, siden hun var tre år. Hun spiser regelmæssigt på Rose Bakery Tearoom, som hun har designet i Bon Marché, Franck Barangers nye fiskerestaurant, Belle Maison, japanske Toraya, bistrot Coq Rico, der er specialiseret i fjerkræ, og Frenchie, som også er én af hendes seneste, store designprojekter. Kanderne og kopperne er af keramikeren Pol Chambost. Fotoet på væggen er taget af Garry Gunderson. MODSATTE SIDE: PORCELÆNET er fra keramikeren Pol Chambost. Printbilledet er af Pierre Soulages.

MODSATTE SIDE: EMILIE DE BONAVENTURA BESØGER FLITTIGT Paris' mange museer og gallerier, ikke mindst Musée des Arts Décoratif og det mindre kendte Musée Bourdelle. Desuden lægger hun altid vejen forbi Thomas Fritsch - Artrium, som er ekspert i fransk keramik fra efterkrigstiden, og Galerie Jacques Lacoste, der har sjældne skatte fra Jean Royere, Max Ingrand og Alexandre Noll. Passionen for keramikken ses da også overalt i hjemmet. **DEN GUL-GRØNNE VASE** på kaminen er skabt af Edmond Lachenal, stjernen er af Pol Chambost og håndskulpturen er fundet på et loppemarked, lige som borde, stole og sengetæpper. Koskindet er købt i Maison Vacances, og puderne i pels i Home Atour du Monde.

DE BLÅ NUANCER understreger badeværelsets formål. Vasken er fra Ikea, Harlequin-tapetet er fra Au fil des Couleurs, og spejlene er viktorianske og fundet i England. **PÅ BORDET** ligger forskellige materialeprøver, som hun bruger i sine indretninger. **MODSATTE SIDE: EMILIE DE BONAVENTURE** holder af det hvide, men bruger effektivt sort til at skabe kontrast – her med en bakke fra Fornasetti.

